

عنوان مقاله:

شناسایی زبان مشترک موسیقی و معماری عاملی در جهت خلق فضای مناسب برای موسیقی

محل انتشار:

چهارمین همایش بین المللی افق های نوین در مهندسی عمران، معماری و شهرسازی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

زهرا بهادری راد - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری گرایش معماری موسسه آموزش عالی کمال الملک نوشهر

شاهین زوورزی - دکتری معماری و مدرس موسسه آموزش عالی کمال الملک نوشهر

خلاصه مقاله:

بررسی ارتباط میان فضای موسیقی و معماری در گذشته و امروز یکی از بحثهای همیشگی در عرصه هنر بوده است. این مقاله جستاری پیرامون شناخت و مقایسه رابطه مفهوم فضا و نظم و ریتم در موسیقی و معماری است. در بیشتر پژوهش هایی که تا به امروز در مقایسه میان فضای موسیقی و معماری صورت گرفته، به معیارهای ظاهری بسنده شده و پژوهشی در زمینه رابطه مفهومی و محتوایی میان این دو هنر به طور جدی صورت نپذیرفته است. معماری و موسیقی رابطه ای بسیار قوی با یکدیگر دارند و می توانند تکمیل کننده و یا به عبارتی پاسخگوی نیاز های یکدیگر از ارتباط این دو می توان استفاده کرد و آثار بزرگ معماری و موسیقی خلق نمود. معماری و موسیقی دو عرصه ی هنری اند که توسط انسان خلق و درک میشوند. موسیقی بیشتر در بعد زمان معنادار می شود و معماری در بعد مکان. گرچه مواد و مصالح خام این دو هنر از یکدیگر متفاوتند اما در فضای ذهنی مشابه و توسط ابزار فکری خاص و مشابهی سازماندهی میشوند. این ابزار در حقیقت همان اصول و قواعدی هستند که هنرمند هنگام خلق اثر خود از آنها بهره میبرد. شود. این پژوهش بر مبنای مطالعات کتابخانه ای و به روش توصیفی-تحلیلی انجام شده است. لذا در این مقاله سعی شده است زبان مشترک بین معماری و موسیقی مورد مطالعه قرار بگیرد. با مقایسه رابطه مفهوم فضا در موسیقی و معماری در دو بازه زمانی، به بررسی پیوندهای مفهومی میان این دو هنرنیز بپردازم.

کلمات کلیدی:

موسیقی-معماری-رابطه مفهومی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/911565>

